

§ 7.

Veškerá podání, jimiž válečnické spolky ve stanovené lhůtě (§ 2) budou předkládati nové stanovy nebo změny stanov, týkající se přeměny na spolky podpůrné, i jejich přílohy, jsou osvobozeny od kolkův a poplatků.

§ 8.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedení jeho ukládá se ministru vnitra v dohodě s ministry národní obrany a financí.

T. G. Masaryk v. r.
Tusar v. r.
Švehla v. r.

Čís. 216.

Zákon ze dne 6. dubna 1920,

kterým se prozatímně a částečně mění ustanovení zákona ze dne 27. listopadu 1896, č. 217 ř. z., o ustanovení soudcův a přípravné službě soudcovské.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Až do konce roku 1921 mohou býti do soudcovské služby přijaty a jmenovány soudci pomocnými osoby, které v době před vyhlášením tohoto zákona vykonaly zkoušku notářskou.

Samostatnými soudci (§ 2 zákona o organizaci soudní) mohou však býti osoby takové ustanoveny teprve, když vykonají doplňovací zkoušku soudcovskou; podrobná ustanovení o této zkoušce budou vydána nařízením.

Doplňovací zkoušku soudcovskou vykonati jest do dvou let od nastoupení služby u soudu.

§ 2.

K návrhu presidenta vrchního zemského soudu může ministr spravedlnosti vykonání doplňovací zkoušky soudcovské (§ 1) prominouti, lze-li podle výsledků dosavadní činnosti kandidáta notářství, převzatého do soudní služby, souditi, že má potřebné vědomosti a praxi k vykonávání samostatného úřadu soudcovského.

§ 3.

Nevykoná-li převzatý kandidát zkoušku doplňovací do dvou let anebo ve lhůtě, presidentem vrchního zemského soudu z důležitých důvodů prodloužené, a nebyla-li mu dodatečná zkouška prominuta (§ 2), jest vyloučen z časového postupu platového dotud, pokud zkoušku s úspěchem nevykoná.

§ 4.

Do přípravné služby soudcovské (§§ 4 a 5 zákona o organizaci soudní) započítává se nejvýše jeden rok z doby, po kterou soudcovští čekatelé byli zaměstnáni v kanceláři advokáta anebo notáře jako kandidáti advokacie nebo notářství.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provéstí jej náleží ministru spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.
Tusar v. r.
Dr. Veselý v. r.

Čís. 217.

Zákon ze dne 6. dubna 1920

o upotřebení části správních přebytků hromadných sirotčích pokladen.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Platnost zákona ze dne 3. června 1901, č. 62 ř. z., o upotřebení části správních přebytků hromadných sirotčích pokladen, prodlužuje se, pokud se týče Čech, Moravy a Slezska, do 31. prosince 1920.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Ministrům spravedlnosti, vnitra, sociální péče a financí náleží jej provéstí.

T. G. Masaryk v. r.
Tusar v. r.
Švehla v. r.
Dr. Veselý v. r.
Sonntág v. r.
Dr. Winter v. r.

Čís. 218.

Zákon ze dne 31. března 1920,

kterým se upravují hranice příslušnosti mezi ministerstvem vnitra a ministerstvem národní obrany.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

V obor působnosti ministerstva vnitra přísluší věci vyživovacích příspěvků pro přísluš-

níky osob povolaných k vojenské službě, a příspěvků osobám mužstva, příslušníkům jejich a pozůstalým, dále vydržovacích příspěvků příslušníků osob, povolaných k výcviku ve zbraní, jakož i věci vojenské taxy a četnictva.

§ 2.

Ministerstvu národní obrany přísluší v dohodě s ministerstvem vnitra vyřizovati — bez újmy případné kompetence jiných ministerstev — politicko-administrativní věci týkající se braně povinnosti, válečných úkonů, náhrady za plnění pro vojenské účely, ubytování vojska, odvodu koní a vozův a vojenské přispěže v míru; věci povahy vojensko-administrativní vyřizuje ministerstvo národní obrany samostatně.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se též na rozhodnutí a opatření učiněná po dni 28. října 1918. Provedení jeho ukládá se ministru vnitra v dohodě s ministrem národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Čís. 219.

Zákon ze dne 30. března 1920

o podpoře soukromého stavebního podnikání.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Pro nové stavby nájemních domů, s jejich stavbou po vyhlášení tohoto zákona bude započato a které budou nejdéle do konce roku 1921 dokončeny, může býti za podmínek tímto zákonem stanovených poskytnuta státní subvence nejvýše do 40% rozpočteného stavebního nákladu. (§ 3, č. 3), z níž polovice vyplatí se po zakrytí budovy, druhá pak po udělení povolení k obývání budovy podle ustanovení stavebních řádů.

Lhůta pro dokončení stavby může býti ze závažných důvodů prodloužena ministerstvem veřejných prací.

Při těchto nových stavbách může býti užito stavebních úlev, které platí pro obecně prospěšné obytné domy podle zákonů o stavebních úlevách.

Přístavby a nástavby obytných domů, odpovídají-li místnosti v nich zřizované podmínkám §u 3 tohoto zákona, pokládají se za nové stavby po rozumu odstavce 1.

§ 2.

Výhody v §u 1 uvedené povoluje ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí, prohlásí-li ministerstvo sociální péče, že v dotčeném místě jest trvalá nouze o byty, které nelze odpomoci činností obecně prospěšných stavebních sdružení neb obcí.

§ 3.

Podmínky, za nichž výhody v §u 1 uvedené se poskytují, jsou:

1. Nová stavba jest v městě s více než 15.000 obyvateli neb v místě průmyslovém neb jinak důležitém.

2. Nová stavba musí obsahovati aspoň 4 nájemné byty a může obsahovati také obchodní a živnostenské místnosti. Výměra plochy obchodních a živnostenských místností v těchto budovách nesmí býti větší 30% celkové podlahové plochy domů. Pro budovy přepychové se výhody neposkytují.

3. Rozpočty a plány nových staveb musí býti ministerstvem veřejných prací schváleny.

4. Na provedené nové stavbě bude zajištěno předkupní právo ve prospěch státu případně obcí.

Podrobná ustanovení budou vydána vládním nařízením.

§ 4.

Do státních rozpočtů na léta 1920 a 1921 zařadí se celkem 250 milionů Kč, ze kterých budou udílěny státní subvence v §u 1 uvedené.

§ 5.

Úlevy daňové (včetně přírážek), pokud převyšují výhody podle stávajících ustanovení, určuje zvláštní zákon.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Provedení tohoto zákona ukládá se ministrům veřejných prací, financí a sociální péče.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.

Hampl v. r.

Dr. Winter v. r.